

Arrest

nr. 292 445 van 28 juli 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 28 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 25 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de commissaris-generaal.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 4 maart 2022, diende op 4 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 25 oktober 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 25 oktober 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 04/03/2022

Overdracht CGVS: 17/03/2022

U werd gehoord op 16 juni 2022 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 10u03 tot 13u19 in de Engelse taal. Uw advocaat, Meester MANDAK NGUMBU Guy loco Massin Eric, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijke onderhoud.

A. Feitenrelaas

U beweert over de nationaliteit van Kameroen te beschikken, tot de etnie Bansobi te behoren en Christen te zijn. U bent geboren op 26 september 1993 te Buea stad, Fako divisie, zuidwestelijke regio. U bleef er – samen met uw moeder - enkele maanden wonen, uw grootmoeder langs moederskant woonde er immers in de buurt “Small Soppo”. Uw ouders waren evenwel gevestigd in Mutengene (Fako divisie, Tiko subdivisie, zuidwestelijke regio), na enkele maanden keerde u dan ook samen met uw moeder terug naar daar. U deed uw lagere school in Mutengene en uw secundaire school in Tiko, waarna u naar de universiteit in Bamenda (“National Polytechnic Bamenda – Agriculture and Crop Production”) trok. U deed in Kameroen enkele stages, zo werkte u in het “Agriculture Research Center” te Ekona, u deed ook “Demographic studies” in Miselele te Tiko en u deed stage in het “Nazareth Center” in Bamenda.

Uw vader D.(...) P.(...) J.(...) werkte bij het “Douala City Council”, hij werkte er van voor uw geboorte. Uw vader werkte in de subsectie Bonanjo te Douala (Littoral regio) als “Contract Officer”, hij was op een bepaald moment ook de boekhouder. Uw vader was, ten gevolge van zijn werk, enkel van vrijdagnamiddag tot maandagochtend en tijdens vakantieperiodes bij zijn gezin in Mutengene.

Toen de crisis begonnen was, ergens in 2017-2018, kwamen separatistische vechters/Ambazonia een tweetal keer bij jullie thuis te Mutengene langs, er kwamen toen telkens twee gewapende en ongemaskerde strijders binnen, vermoedelijk bevonden er zich buiten ook nog strijders rondom jullie woning. Deze strijders vroegen alle Engelssprekenden die voor de Kameroense overheid werkten, om met hun werkzaamheden te stoppen, zulke personen werden door hen immers “black legs” ofwel verraders genoemd, ook uw vader diende van hen met zijn werk te stoppen. Uw vader deed dit werk evenwel al van voor uw geboorte en hij wou dan ook niet stoppen, indien hij zou stoppen zou hij alles verliezen waarvoor hij zou hebben gewerkt. De tweede keer werd er door deze strijders tegen uw vader gesteld dat, indien ze nog eens zouden moeten komen, hij zou worden meegenomen. Op 05 januari 2019 was er in Mutengene plots een uitwisseling van schoten, vermoedelijk tussen de separatistische vechters en het leger, dit vond plaats aan de Tiko-Douala Road, in een deel van Likomba, aan de weg van Douala. U was op dat moment in hutten in de bossen rondom Mutengene, u was er samen met uw broer M.(...), uw moeder en zus P.(...) waren toen in jullie huis te Mutengene. Uw vader was op dat moment van zijn werk te Douala naar zijn woning in Mutengene onderweg, hij kwam tijdens dit gevecht om het leven. U ging ten gevolge van deze hevige gewoerschoten twee dagen naar de bossen. Toen u terug thuis was, drie dagen na het incident, vernam u het overlijden van uw vader. De dokter belde immers naar uw moeder stellend dat uw vader zijn lichaam ondertussen naar het Limbe mortuarium was gebracht, door het Kameroense leger. U en uw moeder gingen er zijn lichaam identificeren, daarna werd uw vader naar Mutengene gebracht en werd hij er begraven.

Na de begrafenis van uw vader bleef u nog ongeveer een viertal maanden in Mutengene, u reisde ook nog naar Yaoundé, Douala en Mbalmayo. Het was in die periode nog steeds onveilig en onstabiel in Mutengene, er vonden nog veel schietpartijen plaats, waardoor u soms enkele dagen naar de bossen diende te trekken. Evenwel was het ook daar niet veilig, je kon immers daar door het leger worden gevonden en als secessionist worden bestempeld en worden gedood. Ook vroegen separatistische vechters om hen te vervoegen en mee te vechten, ze hadden immers jonge mannen nodig om de wapens op te nemen. Uzelf werd meerdere keren door de overheid gestopt zodat ze door uw telefoon konden gaan en een mogelijke link met Ambazonia vechters konden traceren, ook werd uw identiteitskaart één maal door de Ambazonia vechters doorgesneden. Ambazonia heeft immers een eigen vlag, op de Kameroense identiteitskaarten zou het motto “Peace Work Fatherland” en de vlag (groen, rood en geel) staan, volgens Ambazonia zouden dit motto en deze vlag van de Franstaligen zijn, terwijl Ambazonia stelt dat zij Engelstaligen zouden zijn. Hierdoor zouden ze dan ook de kleuren van de vlag en het motto eraf snijden. Uw moeder besloot uiteindelijk om het huis in Mutengene te verkopen en met haar gezin naar Douala te gaan, dit was ergens eind 2020. U was ongeveer één jaar en enkele maanden in Douala. U vond er evenwel geen job, tevens stopte het leger er regelmatig Anglofonen om hun telefoon te tonen, er was ook een boodschap van het Ministerie van Defensie dat er een massa arrestatie van Anglofonen, vooral van jonge mannen, plaats zou vinden. Ook zou je in Douala, indien je zou werken, gemarginaliseerd worden door de Franstaligen, er zou worden gesteld “des gens de Bamenda, Anglofools”, er zou altijd intimidatie zijn geweest. U besloot vervolgens – met uw eigen paspoort en een visum – in juni 2021 van Douala naar Oekraïne te reizen en uw educatie verder te zetten aan de “Charkov State University of Food

technology and Trade". U ging er naar school en u deed ook kleine jobs teneinde voor uw familie te kunnen zorgen. Toen Charkov één van de hoofddoelwitten van Rusland werd tijdens de nog steeds woekerende oorlog tussen Oekraïne en Rusland, besloot u naar België te komen. U kwam op 04 maart 2022 in België aan en u diende op dezelfde dag alhier een asielaanvraag in.

Uw moeder K.(...) B.(...) is in Douala (Makepe BM), samen met uw broer M.(...) N.(...) en uw zus P.(...) S.(...) T.(...). Uw vader heeft ook nog een dochter genaamd S.(...) uit een eerdere relatie, zij was in Mutengene in de bossen, rond augustus 2021. U bent gehuwd met T.(...) M.(...) M.(...) op 24 maart 2020 in Bonaberi, Douala. Zij is momenteel te Buea woonachtig. Jullie hebben één kind genaamd D.(...) J.(...) P.(...) A.(...).

U legt ter staving van onderhavige asielaanvraag volgende stukken neer: uw "Marriage Certificate"; het "Birth Certificate" op naam van uw vader D.(...) P.(...) J.(...) uw moeder K.(...) B.(...) uw zus P.(...), uw broer M.(...), uw echtgenote T.(...) M.(...) M.(...), uw zoontje D.(...) J.(...) P.(...) A.(...); het "Marriage Certificate" van uw ouders; het "Death Certificate" op naam van uw vader D.(...) P.(...) J.(...); de "Carte Professionnelle" op naam van uw vader D.(...) P.(...) J.(...); een foto van uw vader die een medaille overhandigd kreeg; twee foto's van het overleden lichaam van uw vader; een foto van uw moeder; uw diploma van "Bachelor of Technology in Crop Production" en uw "Temporary Residence Permit" van Oekraïne.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Uit uw verklaringen blijkt vooreerst dat uw vader D.(...) P.(...) J.(...) in 2017-2018 een tweetal keren thuis te Mutengene door separatistische vechters/Ambazonia zou zijn benaderd, dit teneinde hem – net als andere Engelssprekende mannen op dat moment tewerkgesteld voor de Kameroense overheid - te laten stoppen om voor het "Douala City Council" en aldus voor de overheid te werken (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 16 juni 2022 p. 6 en p. 14-17, hierna genoemd cgvs p. 6 en p. 14-17). Uw vader zou vervolgens op 05 januari 2019 het leven hebben gelaten tijdens een gevecht aan de Tiko-Douala Road (in een deel van Likomba, aan de weg van Douala), tussen vermoedelijk de separatistische vechters en het leger, dit toen uw vader van zijn werk te Douala naar zijn woning in Mutengene onderweg zou zijn geweest (cgvs p. 14 en 18). U vertelde in dit kader nog dat uw vader zich op dat moment zou hebben verplaatst via het openbaar vervoer, in een auto/taxi (cgvs p. 18). U gevraagd wie er de auto van uw vader mogelijks zou hebben beschoten, namelijk de separatistische vechters, de overheid of nog iemand anders, gaf u aan dit niet te weten, zijn lichaam zou wel door mensen van het leger naar het mortuarium zijn gebracht (cgvs p. 18). U gevraagd of u aldus niet zou weten wie er uiteindelijk zou hebben geschoten, bevestigt u dit (cgvs p. 18). Gepolst of aldus ook evengoed het leger uw vader zou hebben kunnen beschoten, bevestigt u dit wederom (cgvs p. 18). U gevraagd wat de reden zou zijn waarom uw vader zou zijn beschoten, gaf u het volgende aan: "Zoals, ik kan dat niet echt zeggen. Eerst, iedereen in zuidwesten van Kameroen, je bent verdachte, je kan niet in actieve dienst van de overheid zijn en naar zuidwesten komen in het weekend waar er oorlog is. Langs de andere kant, je kan geen Engelssprekende zijn die voor de overheid werkt" (cgvs p. 18). Gevraagd of het een gerichte aanval of eerder toeval zou zijn geweest, luidde uw antwoord als volgt: "We weten niet wie de schuld te geven, als we zeker waren dat het het leger was, misschien we proberen het doel te onderzoeken, misschien omdat hij een Engelssprekende Kameroener is, of separatisten omdat hij werkt voor de overheid, we zijn in een staat van verwarring" (cgvs p. 19). U zou ten slotte ook niet weten of er toen nog andere mensen om het leven zouden zijn gekomen (cgvs p. 18). Uit de door u afgelegde verklaringen blijkt aldus dat de omstandigheden waarbinnen uw vader zou zijn overleden onduidelijk zouden zijn, u zou immers niet weten of uw vader al dan niet doelgericht om het leven zou zijn gekomen tijdens een mogelijke schermutseling tussen de separatistische vechters en het Kameroense leger noch wie er uw vader in concreto dan wel zou hebben gedood, dit nadat hij reeds eerder een tweetal keren door de separatistische strijders/ Ambazonia bij hem thuis te Mutengene zou zijn benaderd teneinde zijn

werk voor het "Douala City Council" stop te zetten. Er kan verder in dit kader nog worden opgemerkt dat u aan het overlijden van uw vader geen enkel persoonlijk risico op vervolging te Kameroen in uw hoofd had gekoppeld en u ook verder geen elementen aanhaalde die hiertoe anders zouden kunnen besluiten. Het door u toegevoegde "Death Certificate" op naam van uw vader D.(...) P.(...) J.(...) toont aan dat uw vader op 05 januari 2019 zou zijn overleden, wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken, doch weet verder de precieze omstandigheden van zijn overlijden niet te specificeren, laat staan dat dit weet te duiden om welke redenen u in dit kader mogelijks een vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade zou dienen te koesteren. Betreffende de twee foto's van het overleden lichaam van uw vader (cgvs p. 22), kan er dit kader worden opgemerkt dat uit deze foto's niet kan worden afgeleid dat deze man effectief uw vader zou zijn, doch er zoals reeds gesteld aan het overlijden van uw vader niet onmiddellijk wordt getwijfeld. De "Carte Professionnelle" op naam van uw vader toont dan weer louter aan dat uw vader bij het "Secrétariat Général" zou zijn tewerkgesteld geweest te Douala (cgvs p. 22). U voegt verder nog een foto toe van uw vader terwijl hij een medaille voor zijn actieve dienst in het "Douala City Council" wist te ontvangen, dit ergens rond het jaar 2010 (cgvs p. 22). Er kan in dit kader nog worden opgemerkt dat uw vader zijn tewerkstelling bij het Council te Douala niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken, doch dit verder bovenstaande bevinden niet weet om te buigen.

U gaf verder aan na de begrafenis van uw vader nog ongeveer een viertal maanden in Mutengene te zijn gebleven (cgvs p. 20). U zou toen aldaar meerdere keren door de overheid zijn gestopt zodat ze door uw telefoon zouden kunnen gaan teneinde een mogelijke link met Ambazonia vechters te kunnen traceren, u zou gelukkig niets hebben gehad in dit kader (cgvs p. 15 en 20). Ook zou uw identiteitskaart één maal door de Ambazonia vechters zijn doorgesneden, u zou toen op de grond zijn moeten gaan liggen, u zou evenwel niet door hen zijn geslagen (cgvs p. 15 en 20). Ambazonia zou immers hun eigen vlag hebben, op de Kameroense identiteitskaart zou het motto "Peace Work Fatherland" en de Kameroense vlag (groen, rood en geel) staan, volgens Ambazonia zouden dit motto en deze vlag van de Franstaligen zijn, dit terwijl Ambazonia zou stellen dat zij Engelstaligen zouden zijn (cgvs p. 15, 20 en 22). Hierdoor zouden ze dan ook de kleuren van de vlag en het motto eraf snijden (cgvs p. 22). Er zou toen ook zijn gesteld dat iedereen bij hen in de bossen zou dienen toe te treden en de wapens zou dienen op te nemen (cgvs p. 20). U gevraagd of u er toen andere problemen zou hebben gekend, ontkende u dit (cgvs p. 20). Gevraagd of u toen in Mutengene nog problemen zou hebben gekend met burgers, andere groepen, gaf u het volgende aan: "Nadat mijn vader stierf, moeder zei, één specifieke jongen is meerdere keren naar ons huis gekomen voor steun, een vechter, moeder moest steun geven, om eten te kopen, hij was in de bossen. Ze was bang, elke keer als hij kwam, ze kreeg de naam te horen hij is Ambazonia, zelfs in die situatie, je hebt angst" (cgvs p. 20). Uw moeder zei dan ook één keer 500 francs en één keer 1000 francs hebben gegeven (cgvs p. 20). Gepolst of u verder nog andere problemen toen in Mutengene zou hebben gekend, zoals met militairen, separatistische vechters, andere groepen, burgers, mensen, gaf u aan "neen dat is alles" (cgvs p. 20). U verwees verder enkel nog naar de toenmalige algemene en onveilige/onstabiele situatie te Mutengene: "Ja, ik was zeer onzeker, in die periode, de overheid zei separatistische vechters gaan naar Franse deel van Kameroen om verwoesting te creëren. Massa arrestaties van Engelssprekende mensen, Anglofonen in Franstalig deel Kameroon. Dus spanning, werken, geen veiligheid, je kan gestopt worden door Militairen, identiteitsdocument toont van zuidelijk deel. Ik had niemand, als ik gearresteerd was, ik kon de rest van mijn leven in de gevangenis zitten" (cgvs p. 20). U gevraagd naar de definitieve reden dat u zou hebben besloten om Mutengene te verlaten, luidde uw antwoord als volgt: "De druk was te veel, vader gestorven, we wisten niet door Ambazonia vechters of door het leger, regelmatig geweerschoten ook, het was onveilig voor ons, mijn jongere broer en ik gingen naar de bossen soms om te slapen, het was niet veilig daar, het leger ontdekte de vechters wonen daar, in de nacht, lokale mensen verstoppen zich in de bossen, als ze u vinden, het leger, je bent secessionist, je kan altijd gedood worden, het is niet veilig voor ons om thuis te zijn 's nachts en ook niet om in de bossen te zijn, moeder zei ook we moeten verhuizen samen, ze dreigen om u te laten toetreden, ze (cfr. Ambazonia) hebben jonge mannen nodig om de wapens op te nemen" (cgvs p. 20). U gevraagd of u ooit de vraag zou hebben gekregen om wapens op te nemen voor Ambazonia, behalve die ene keer toen uw identiteitskaart zou zijn doorgesneden, stelde u: "Dat was de keer dat ik de confrontatie had, daarna algemene boodschappen, algemene communicatie alle jonge jongens make up your mind" (cgvs p. 20). Uit uw verklaringen blijkt aldus dat u, gedurende de viertal maanden dat u nog in Mutengene zou zijn gebleven, meerdere keren – net zoals andere Engelstalige Kameroeners - door de Kameroense overheid zou zijn gestopt zodat ze door uw telefoon zouden kunnen gaan teneinde een mogelijke link tussen u en de Ambazonia vechters te kunnen traceren, een link die zij naar uw mening overigens nooit zouden hebben gevonden. Verder zou ook uw identiteitskaart één maal door de Ambazonia vechters zijn doorgesneden gezien zij de Kameroense vlag (op deze identiteitskaart) niet zouden aanvaarden, er zou toen ook zijn gesteld dat iedereen bij hen in de bossen zou dienen toe te treden en de wapens zou dienen op te nemen, doch uit uw verklaringen blijkt dat hier verder nooit enig gevolg aan zou zijn gegeven en u

nooit de wapens effectief voor de Ambazonia zou hebben opgenomen. U zou verder geen andere problemen hebben gekend in Mutengene, noch met militairen/ de Kameroense overheid, noch met separatistische vechters/Ambazonia, noch met andere groepen of burgers. U stelde enkel nog dat uw moeder tweemaal geld zou hebben betaald aan een Ambazonia vechter en u verwees nog naar de toenmalige algemene onstabiele situatie te Mutengene. Hieruit kan dan ook allesbehalve een persoonlijke en systematische vervolging door de Kameroense overheid en/ of de separatistische vechters/Ambazonia worden opgemaakt en u gaf geen redenen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten.

Eind 2019 zou u vervolgens met uw moeder en broer/zus naar Douala zijn getrokken (cgvs p. 20). U zou er ongeveer één jaar en enkele maanden zijn gebleven (cgvs p. 21). U verwees in dit kader naar uw levensomstandigheden aldaar, zo gaf u ondermeer aan er geen job te hebben gevonden en in een klein appartement te hebben gewoond (cgvs p. 21-22). Verder zou het leger regelmatig Anglofonen hebben gestopt teneinde hun telefoon te tonen, er zou ook een boodschap van het Ministerie van Defensie zijn geweest dat er een massa arrestatie van Anglofonen, vooral van jonge mannen, plaats zou vinden (cgvs p. 21). Ook zou je in Douala, indien je zou werken, gemarginaliseerd worden door de Franstaligen, er zou worden gesteld “des gens de Bamenda, Anglofools”, er zou altijd intimidatie zijn geweest (cgvs p. 22). U zou dan ook Douala uiteindelijk hebben verlaten om in Oekraïne te gaan studeren en uw vader zijn plaats te kunnen innemen om zodoende voor uw jongere broer en zus en uw moeder te kunnen zorgen (cgvs p. 22). Uit uw verklaringen blijkt aldus dat u voor wat betreft uw verblijf te Douala louter verwees naar uw algemene levensomstandigheden aldaar – namelijk dat u er geen job zou hebben gevonden en uw familie er slechts over een klein appartement zou hebben beschikt -, dat het leger regelmatig Anglofonen zou hebben gestopt teneinde hun telefoon te tonen, er mogelijks een massa arrestatie van Anglofonen zou gaan plaatsvinden en er tevens sprake zou zijn geweest van marginalisatie jegens de Anglofonen. U stelde ten slotte nog uiteindelijk Douala te hebben verlaten teneinde in Oekraïne te kunnen gaan studeren en de zorg over uw familie te kunnen overnemen. U besloot aldus om – met uw eigen Kameroens paspoort en een visum – in juni 2021 van Douala naar Oekraïne te reizen en er uw educatie verder te zetten aan de “Charkov State University of Food technology and Trade” (cgvs p. 15 en 23). U ging er naar school en u deed ook kleine jobs teneinde voor uw familie te kunnen zorgen (cgvs p. 15). Toen Charkov één van de hoofddoelwitten van Rusland werd tijdens de nog steeds woekerende oorlog tussen Oekraïne en Rusland, besloot u naar België te komen (cgvs p. 15). Hieruit blijkt dan ook dat u Douala – en per uitbreiding uw land Kameroen – op legale wijze met uw eigen Kameroens paspoort en een visum hebt verlaten gezien u in Oekraïne uw studies wou verder zetten teneinde uw familie te Kameroen een beter leven te kunnen schenken.

U ten slotte nog gevraagd om welke redenen u niet zou kunnen terugkeren naar Kameroen, gaf u het volgende aan: “Terugkeren naar Kameroen, ik vrees voor mijn leven, ik werd een paar keer bedreigd zoals ik uitlegde, opnieuw beginnen, is niet makkelijk voor me, mijn zieke moeder in dezelfde staat zien, dat is niet echt goede gedachte voor me. Waar ga ik van beginnen, één slaapkamer appartement of Mutengene waar we geen huis hebben, ik heb geen opties, waar van beginnen, ik ben in Douala opnieuw begonnen, in Oekraïne ook, van nul, terugkeren is geen optie, die jongens.... Geen andere optie dan wapens opnemen dan”. Gevraagd wat en wie u precies zou vrezen bij een terugkeer, luidde uw antwoord als volgt: “Kameroense leger, in Douala het is niet veilig, ik vrees hen. Ook, ik kan niet terug naar huis, Mutengene, waar ik opgroeide, ik heb er geen huis, dus dan op straat slapen, dat betekent geen andere optie dan naar de bossen en dat betekent wapens opnemen, vechten, de vijand die je niet weet. Helemaal opnieuw beginnen, drie keer in een paar jaar, ik weet niet hoe het te beschrijven, door de vriendelijke aard waar we wonen van het rode kruis, ik was in België mezelf verloren, ik kon niet goed nadenken, kon niets doen, ze zijn heel vriendelijk, ik probeerde mezelf terug te winnen, verhuizen, is vragen om te sterven” (cgvs p. 23). U herhaalde aldus wederom wat u reeds eerder had vermeld, namelijk u verwees naar uw algehele levensomstandigheden te Kameroen – u zou geen huis meer hebben in Mutengene, slechts een klein appartement in Douala hebben en uw moeder zou ziek zijn -, u in Mutengene in de bossen de wapens zou moeten opnemen (cfr. door de secessionisten) en u het Kameroense leger zou vrezen en het in Douala niet veilig zou zijn. Zoals reeds eerder vermeld, wist u een persoonlijke en systematische vervolging in uw hoofde door het Kameroense leger en/of de separatistische strijders/Ambazonia niet aannemelijk te maken. Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat uw verwijzing naar het mogelijks moeten opnemen van wapens in de bossen in Mutengene, door de secessionisten, een hypothetische stelling betreft, u verklaarde immers nooit de wapens te Kameroen in dit kader te hebben moeten opnemen.

Uit bovenstaande blijkt dan ook dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, niet aannemelijk hebt weten te maken.

De door u neergelegde "Acte de Mariage" d.d. 24 maart 2020 toont enkel aan dat u gehuwd bent met Mevrouw T.(...) M.(...) M.(...), wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken.

De "Birth Certificate" op naam van uw vader D.(...) P.(...) J.(...), op naam van uw moeder K.(...) B.(...), op naam van uw zus D.(...) P.(...) S.(...) Y.(...), op naam van uw broer D.(...) M.(...) N.(...), op naam van uw echtgenote T.(...) M.(...) M.(...), op naam van uw zoontje D.(...) J.(...) P.(...) A.(...) en het "Marriage Certificate" op naam van uw beide ouders, bevatten persoonsgegevens van uw familieleden dewelke niet rechtstreeks op uzelf betrekking hebben noch ter discussie staan.

Omtrent het door u neergelegde "Success Testimonial – Bachelor of Technology in Crop Production" – d.d. 01 augustus 2018 kan er nog worden gesteld dat het lovenswaardig is dat u deze studies succesvol hebt afgerond in Bamenda, doch dit niets weet te veranderen aan bovenstaande motivering.

U voegt verder nog gewoon een foto van uw moeder, zich toen in Mutengene bevindend, toe (cgvs p. 22), wat niets weet bij te dragen tot onderhavige procedure, u gaf ook geen enkele reden aan waarom dit mogelijk wel het geval zou kunnen zijn.

Uw "Temporary Residence Permit" geldig van 23 juli 2021 tot 03 april 2022 toont enkel aan dat u in Oekraïne over een tijdelijk verblijfsdocument beschikte.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus "Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire." dd. 19 november 2021) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala/ Yaoundé waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst

dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala/Yaoundé vestigt.

Vooreerst blijkt er uit uw verklaringen dat u, toen u na de begrafenis van uw vader nog een viertal maanden in Mutengene zou zijn blijven wonen, in deze periode eveneens naar Yaoundé en Douala zou zijn gereisd (cgvs p. 20). U zou ook op 24 maart 2020 te Douala (Bonaberi) zijn gehuwd met uw echtgenote T.(...) M.(...) M.(...) (cgvs p. 8). U zou verder ook in Douala (Makepe BM) hebben gewoond van eind 2019 tot juni 2021, meer bepaald één jaar en enkele maanden (cgvs p. 20, 21, 23). Ten slotte zou uw moeder nog steeds in Douala (Makepe BM) woonachtig zijn (cgvs p. 5-6). Hieruit blijkt dan ook dat u wel degelijk vertrouwd bent met de Franstalige regio te Kameroen (cfr. Douala en Yaoundé) en u zelfs gedurende een bepaalde periode (cfr. één jaar en enkele maanden) te Douala zou hebben gewoond. Men kan dan ook logischerwijze niet inzien waarom u zich niet in het Franstalige gedeelte zou kunnen vestigen en u haalt hiertoe ook geen gegronde redenen aan. U gevraagd om welke redenen u niet in Douala en per uitbreiding in Franstalig Kameroen zou kunnen wonen, gaf u het volgende aan: "Ok, eerst moeder en broer en zus wonen in vrees, tweede, ik heb geen garantie, ik kan niet bij mijn kind, vrouw, moeder, jongere zus wonen in een één kamer appartement dat ik betaalde, ik weet zelfs niet hoe ze nu overleven want ik zorgde voor hen. Hun enige hoop was mij. Terugkeren, het leger, ik zal door intimidatie moeten gaan, gaan ze me arresteren, mij een secessionistische vechter noemen ofzo, ik weet het niet, mijn leven loopt risico. In Yaoundé, in 2016, in de rechtbank, onschuldig of niet, dat gebeurde er" (cgvs p. 24). U verduidelikte voor wat betreft Yaoundé: "Mensen gearresteerd in Bamenda, zuidwesten, zuidelijke regio, naar Yaoundé, Kondengui gevangenis, sommigen niet veroordeeld, dus ze zijn er gewoon, niet wetend wanneer veroordeeld of het daar te kunnen verlaten, dat is mijn vrees. Van waar begin ik dan, als ik terugkeer, opnieuw beginnen, elk jaar, ik ben al twee keer opnieuw begonnen. Ik heb geen keuze. Dan internationale bescherming te vragen" (cgvs p. 24). Gepolst of dit alle redenen waren waarom u niet in Douala/Yaoundé en per uitbreiding het Franstalige deel zou kunnen wonen, stelde u: "Ja, geïntimideerd, zelfs in mijn buurt, des gens de Bamenda, Anglofools. Ga terug naar uw thuis, waar je vandaan komt, je hoort hier niet thuis, stel u voor je wandelt ergens en ze zeggen ga terug, niemand gaat u helpen, het is alsof je alleen op een eiland woont precies" (cgvs p. 24). U verwijst aldus wederom louter naar uw algemene levensomstandigheden te Douala. Voor wat betreft de door u aangehaalde intimidatie en mogelijke arrestaties door het leger dewelke mensen als secessionistische vechters zouden benoemen, dit betreft louter een hypothetische vrees die nergens enige objectieve grond vindt. Er kan voor wat betreft de door u beweerde algemene marginalisatie en intimidatie door de Franstaligen jegens de Engelstaligen nog worden gesteld dat u niet aantoonde dat u louter omwille van discriminatoire redenen te Douala en/of Yaoundé en per uitbreiding Franstalig Kameroen een ernstige persoonlijke gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, noch haalde u gegronde elementen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten. Overigens blijkt uit objectieve informatie - toegevoegd aan het administratief dossier - dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Ten slotte blijkt ook overduidelijk uit uw verklaringen dat u eigenlijk Douala – met het vliegtuig op legale wijze met uw eigen paspoort en met een visum - heeft verlaten teneinde in Oekraïne te kunnen gaan studeren en uw familie te kunnen onderhouden (cgvs p. 22).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins aan dat u als hoog opgeleide man – die overigens eerder in het Franstalige gedeelte (cfr. Douala) zou hebben gewoond – zich onmogelijk in het Franstalige gedeelte te Kameroen zou kunnen vestigen.

Uit het voorgaande blijkt dat u evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij terugkeer naar Kameroen.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingenwet werd u ten slotte de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 16 juni 2022.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- “- Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;*
- Artikelen 48 tot en met 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;*
- De motiveringsplicht die is vastgelegd in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en in de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen;*
- De zorgvuldigheidsplicht en het “algemene beginsel van behoorlijk bestuur”.*

Verzoeker licht toe als volgt:

“De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie zich zorgvuldig informeert alvorens haar besluiten te nemen en dat zij haar besluiten naar behoren met redenen omkleedt. De zorgvuldigheid waarmee de administratie de relevante feiten moet zoeken en beoordelen, is reeds lang door de Raad van State vastgesteld:

[citaat RvS 31 mei 1979, nr. 19 671]

[citaat RvS 17 september 2012, nr. 220 622]

[citaat RvS 29 april 1970, nr. 14 098]

De motiveringsplicht, die is vastgelegd in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en in de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen, houdt in dat de administratie schriftelijk de (feitelijke en juridische) redenen uiteenzet waarop een beslissing is gebaseerd (formele motivering), en dat deze motivering nauwkeurig, toelaatbaar en relevant is (materiële motivering).

Om aan de motiveringsplicht te voldoen, moet:

[citaat RvV 29 maart 2013, nr. 100 300]

[citaat RvV 22 januari 2013, nr. 95 594]

[citaat RvV 5 april 2002, nr. 105 385]

[citaat RvS 19 augustus 2008, nr. 185 724]

Het Grondwettelijk Hof heeft in arrest nr. 74/2014 van 8 mei 2014 het belang van de belangen die de formele motiveringsplicht beoogt te waarborgen, in deze bewoordingen benadrukt (B.9.5):

[citaat voormeld arrest]

1. TOEKENNING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS

Met oog op het Verdrag van Genève, heeft verzoeker ernstige vervolgingen ondergaan in zijn land van herkomst. De vervolgingen hebben plaats gevonden in een context van gewelddadige conflicten in Kameroen en onveiligheid in de Engelstalige regio.

Verzoeker is Engelstalig. Hij is afkomstig uit de zuidwestelijke regio van Kameroen.

Verzoeker werd meermaals door separatistische vechters, overheidstroepen en de Kameroense bevolking gediscrimineerd omwille van zijn afkomst.

Hij werd ook als “verrader” door de separatistische vechters beschouwd. Zij hebben ook hem meermaals geïntimideerd. Dit, omdat verzoeker niet separatistische was. Verzoeker werd ook meermaals verdachte met separatistische te zijn door de overheidstroepen. Omwille van deze constant discriminerende interacties, besloot verzoeker de regio te verlaten. Nadat verzoeker Mutengene had verlaten, werd hij het slachtoffer van ernstige discriminaties in Douala. Hij werd door de bevolking als een Ambazoniaan beschouwd. Hij kon geen job vinden omwille van zijn afkomst uit de Engelstalige regio. Hij werd gedwongen om een ondermaatse huisvesting (appartement bestaande uit slechts een kamer voor vier mensen, geen tapwater) te huren omdat eigenaars aan “Ambazonians” weigerden te huren. Verzoeker werd dagelijks gediscrimineerd op straat. Mensen in Douala verhinderd hem water te halen. Toen hij probeerde zijn rechten op te eisen, dreigden ze de politie te bellen. Hij zou het slachtoffer zijn geworden van een willekeurige arrestatie, aangezien hij zich in Douala bevond en als Ambazoniaan werd beschouwd. Verzoeker durfde niet meer het appartement te verlaten. Hij bevond zich in zeer precare levensomstandigheden als direct gevolg van dit discriminatie. Volgens UNHCR is dit soort van discriminatie zo ernstig dat deze feiten als vervolgingsfeiten moeten worden beschouwd:

[citaat UNHCR, “Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”, 2009, § 54]

Verzoeker werd dus – omwille van zijn afkomst – het slachtoffer van daden zo ernstig van aard of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens en verschillende maatregelen waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen.

Hij werd vervolgd omwille van zijn ras, nationaliteit en politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3, §4, van de vreemdelingenwet. Artikel 48/3, §4, van de vreemdelingenwet bepaalt:

[citaat voormeld artikel]

Er dient te worden opgemerkt dat

[citaat artikel 48/3, § 5, van de Vreemdelingenwet]

Het feit dat verzoeker werd beschuldigd van politieke overtuigingen te hebben hoewel hij deze politieke overtuigingen niet in de werkelijkheid heeft is dus niet pertinent. Deze omstandigheid verandert niets aan het feit dat de vervolgingsfeiten gebonden zijn aan de Geneefse Conventie.

Verzoeker vreest te worden beschouwd als Ambazoniaan door de Kameroense bevolking en overheid en als verrader door de separatistische vechters, en door hen, voor deze redenen te worden vervolgd in de zin van artikel 48/3 §2 van de vreemdelingenwet. Hij vreest te worden vervolgd door de separatistische vechters en de Kameroense bevolking, in de vorm van daden van lichamelijk of geestelijk geweld, of een samenstel van verschillende maatregelen waaronder mensenrechtenschendingen. Hij vreest te worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, in de vorm van daden van lichamelijk of geestelijk geweld, of wettelijke, administratieve, politieke en/of gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden uitgevoerd, onevenredige of discriminerende vervolging of bestraffing, en ontneming van de toegang tot rechtsmiddelen, waardoor een onevenredig zware of discriminerende straf wordt opgelegd, in de zin van Artikel 48/3 §2 van de vreemdelingenwet.

De vervolgingen en vrees voor vervolging van de verzoeker zijn gebonden aan het Verdrag van Genève.

Verzoeker heeft een gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, nationaliteit en politieke overtuigingen in de zin van Artikel 48/3, §4, e) van de vreemdelingenwet.

Op deze grond heeft verzoeker een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingen en bedreigingen die hij in Kameroen heeft verdragen.

2. ANTWOORDEN OP DE DOOR DE VERWERENDE PARTIJ AANGEVOERDE GRIEVEN

2.1 Betreffende het overlijden van verzoekers vader

Het CGVS beschouwt dat de verklaringen van verzoeker over de omstandigheden waarbinnen zijn vader overleden is onduidelijk zijn. Dit, omdat verzoeker onzeker is dat zijn vader het doelwit van de separatistische vechters of het Kameroense leger werd, of dat hij het slachtoffer is geweest van niet doelgericht geweld is het kader van het gewapende conflict tussen de separatistische vechters en het Kameroense leger. De door verzoeker neergelegd documenten in dit verband zijn volgens het CGVS onvoldoende om deze conclusie te weerleggen.

Ter ondersteuning van haar redenering moet echter worden vastgesteld dat de verwerende partij zich er grotendeels toe beperkt om in verschillende alinea's bepaalde verklaringen van verzoeker uitvoerig weer te geven, die het CGVS samenvat, uit hun context haalt en subjectief ontoereikend acht, zonder evenwel de inhoud ervan echt te bekritisieren.

Het CGVS heeft dus uiteindelijk geen grieven of ernstige tegenstrijdigheden met de inhoud van de verklaringen zelf geuit.

Het feit dat verzoeker niet weet of zijn vader als gevolg van zijn werk door de separatistische vechters werd vermoord, of hij als gevolg van zijn afkomst uit de zuidwestelijke regio door het Kameroense leger werd vermoord, trekt niets aan de geloofwaardigheid van zijn vrees.

Dit is puur vanwege de context van de feiten. Verzoeker was niet aanwezig, hij was geen getuige van de gebeurtenissen. Er werd geen onderzoek ingesteld. Verzoeker kon de omstandigheden rond de dood van zijn vader niet ophelderen. Dit was het gevolg van het gewapende conflict in de regio.

Aangezien elke hypothese plausibel was, kon verzoeker de omstandigheden van de dood van zijn vader niet vaststellen.

Dit kan hem niet worden tegengeworpen.

2.2 Betreffende het verblijf van verzoeker in Mutengene na het overlijden van zijn vader

Het CGVS vat de verklaringen van verzoeker over de periode na het overlijden van zijn vader samen als volgt:

[citaat bestreden beslissing, p. 3]

Het CGVS beschouwt (bestreden beslissing, p. 3) dat uit verzoekers verklaringen dan ook allesbehalve een persoonlijke en systematische vervolging door de Kameroense overheid en/of de separatistische vechters/Ambazonia kan worden opgemaakt.

De verwerende partij heeft zich grotendeels beperkt tot een uitvoerige weergave van de verklaringen van verzoeker in één alinea, die het CGVS heeft samengevat, zonder evenwel de inhoud ervan echt te bekritisieren.

De vervolgingsfeiten zijn dus niet betwist door het CGVS. De verwerende partij beschouwt niet degene feiten als ongeloofwaardig. De problemen die verzoeker tijdens dit periode kende zijn gewoon niet genoeg "persoonlijke en systematische" volgens het CGVS.

Er dient te worden opgemerkt dat dit niet vereist is door het Geneefse Conventie. In dit verband stelt de UNHCR:

[citaat UNHCR, "Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees", 2009, §§ 52-53]

In casu, in de bestreden beslissing, minimaliseert het CGVS de problemen dat verzoeker kende, en de afpersing die de moeder van verzoeker meemaakte.

Wij zijn van mening dat het CGVS te weinig belang gaf aan het subjectieve element van de vrees van verzoeker, en in het bijzonder van de groter context in de welke hij problemen – als Engelstalige – met de separatistische vechters en de overheidstroepen in de zuidwestelijke regio ondervond. De vrees van verzoeker moet ook begrepen worden met oog op het overlijden van zijn vader vier maanden vroeger, in deze context.

In verband met het belang van de context in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming stelt UNHCR:

[Ibid., §§ 42-43]

Ook moet worden opgemerkt

[Ibid., § 45]

De verwerende partij heeft geen rekening gehouden met alle elementen die nodig zijn om verzoekers vrees te beoordelen. Zij diende de vrees van verzoeker in concreto – in het bijzonder rekening houdend met de context van willekeurige geweld in de Engelstalige regio – en niet in abstracto te onderzoeken. Om deze redenen heeft hij niet de nodige zorgvuldigheid en voorzichtigheid bij zijn analyse betracht.

2.3 Betreffende verzoekers ervaring in Douala

Nadat het CGVS enkele verklaringen van verzoekster heeft samengevat zonder de inhoud of de geloofwaardigheid ervan te bekritisieren, concludeert het CGVS

[citaat bestreden beslissing, p. 4]

Wij betreuren deze appreciatie. Deze bestaat enkel in het minimaliseren van de ervaring van verzoeker, die het slachtoffer werd van ernstige discriminatie en gedwongen werd te leven in een onhygiënische eenkamerflat voor vier personen en zonder stromend water. De door de verwerende partij genoemde algemene levensomstandigheden zijn niets anders dan die van een ontheemde die niet in zijn basisbehoeften kon voorzien wegens de ernstige en stelselmatige discriminatie – en niet enkele marginalisatie - waarvan hij het slachtoffer was. Verzoeker moest zich verbergen en liep te allen tijde het risico te worden gearresteerd omdat hij Engels sprak.

Anders dan de verwerende partij suggereert, zijn deze feiten ernstig. Ze vormen een vervolging.

Het CGVS stelt verder dat verzoeker Kameroen op legale wijze heeft verlaten. Dit element is niet pertinent om de vrees van verzoeker te beoordelen. Dit doet niets af aan de geloofwaardigheid van de vrees van de verzoeker. In dit verband stelt UNHCR:

[citaat UNHCR, "Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees", 2009, §§ 47-48]

Verzoeker kan dus niet worden verweten dat hij Kameroen legaal heeft verlaten. Dit impliceert niet dat hij geen gegronde vrees voor vervolging heeft.

Ten slotte, opnieuw neemt het CGVS de verklaringen van verzoeker over, zonder de inhoud of de geloofwaardigheid ervan echt te bekritisieren, en concludeert:

[citaat bestreden beslissing, p. 4]

In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert hoeft de verzoeker niet aan te tonen dat hij vreest voor systematische vervolging. Bovendien was het aan het CGVS om, voor zover de feiten die de vervolging in het verleden vormden niet door het CGVS in twijfel werden getrokken, elke twijfel over het opnieuw optreden ervan weg te nemen, in toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Voorts hoeft verzoeker zich niet op persoonlijke ervaring te beroepen om zijn vrees voor vervolging te staven, zoals hierboven is opgemerkt

[citaat UNHCR, "Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees", 2009, § 43].

Wat de situatie van Engelstalige in Douala en elders in Kameroen betreft, rapporteert Amnesty International:

[citaat <https://www.amnesty.org/fr/latest/news/2022/01/cameroon-more-than-a-hundred-detainees-from-anglophone/>]

Verzoeker heeft ook zijn vrees geuit over de massale arrestaties van Engelstalige in Douala, wat de algemene informatie in dit verband bevestigt.

3. TOEKENNING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMING

Met oog op de subsidiaire bescherming status, indien Uw Raad toch zou oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus beoordelend dat er geen band gemaakt kan worden tussen één of meer van de gronden van vervolging overeenkomstig artikel 1A van het verdrag van Genève en de ingeroepen vrees van verzoeker – quod non – dan hoeft hem de subsidiaire bescherming toegekend worden wegens een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b), c) van de vreemdelingenwet.

Een asielzoeker wie niet aannemelijk zou maken dat hij, persoonlijk en wegens zijn ras, zijn godsdienst, het behoren tot een bepaald sociaal groep, zijn politieke overtuigingen en/of zijn nationaliteit, een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst, wel in aanneming kan komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in geval er zwaarwegende gronden bestaan "om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade" en die geen beroep tot bescherming kan of wil doen op zijn eigen autoriteiten omwille de risico tot het lopen van dergelijke schade.

De ernstige schade meer bepaalt in de paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zijn:

- doodstraf of executie, of,
- foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst, of,
- ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker voldoet aan alle voorwaarden voorzien door artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Bovendien behoort hij tot geen van de door de wet voorziene uitsluitingsgevallen. In ondergeschikte orde dient hem ten gevolge, de subsidiaire bescherming status toegekend te worden.

Met betrekking tot de veiligheidssituatie in de zuidwestelijke regio is de verwerende partij van oordeel dat: "Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus "Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire." dd. 19 november 2021) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker

redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaatgeneraal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala/Yaoundé waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. (bestreden beslissing, p. 5).

3.1. Het risico van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vw: willekeurig geweld van een dergelijke intensiteit dat er een risico bestaat van ernstige schade aan een burger in de zuidwestelijke regio

Om te beginnen lijkt het van belang te herinneren aan de rechtspraak van uw Raad, geïnspireerd door de Elgafaji-rechtspraak (met name CCE, arrest nr. 233 230 van 27 februari 2020):

[citaat voormeld arrest]

Verzoeker is van mening dat in casu aan de eerste hypothese is voldaan.

Er zij aan herinnerd dat de verwerende partij nooit de regio van herkomst van verzoeker en zijn leven in de zuidwestelijke regio heeft betwist.

De verwerende partij beschouwt de zuidwestelijke regio als de regio van herkomst van verzoeker.

Het feit dat er in de zuidwestelijke regio sprake is van willekeurig geweld en dat de mate van deze willekeurig geweld zodanig is dat elke burger op het grondgebied waar het geweld plaatsvindt wordt getroffen, is ook niet betwist door de verwerende partij (bestreden beslissing p. 5).

Er zij op gewezen dat de veiligheidssituatie in de regio blijft dezelfde. De verzoekende partij verwijst naar verschillende objectieve bronnen over de huidige veiligheids- en humanitaire situatie in de regio.

De verzoekende partij belicht de volgende informatie:

Volgens OCHA

[citaat <https://reports.unocha.org/en/country/cameroon/>]

De laatste COI Focus, die door de verwerende partij wordt aangehaald, schetst ook een somber beeld:

[citaat Cedoca, « COI Focus CAMEROUN Crise anglophone : situation sécuritaire » van 19 november 2021, p. 36]

Bovendien, volgens de NGO Human Rights Watch:

[citaat <https://www.hrw.org/fr/world-report/2022/country-chapters/cameroon>]

In het licht van deze informatie kan er geen twijfel over bestaan dat de situatie in de regio Oromia uiterst precair, volatiel en onstabiel is. Derhalve moet worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, lid 2, sub c, van de Vw.

Er zij op gewezen dat de verwerende partij tot dezelfde conclusie komt. Verzoeker is van mening dat de overgelegde informatie tot de conclusie moet leiden dat dit willekeurige geweld voldoende intens is om te oordelen dat elke burger in de zuidwestelijke regio een reëel risico loopt dat zijn leven of zijn persoon ernstig wordt bedreigd door het loutere feit van zijn aanwezigheid aldaar.

Het feit dat er in de zuidwestelijke regio sprake is van willekeurig geweld en dat de mate van deze willekeurig geweld zodanig is dat elke burger op het grondgebied waar het geweld plaatsvindt wordt getroffen, is ook niet betwist door de verwerende partij.

3.2. Douala als vestigingsalternatief

Het CGVS stelt dat het risico van verzoeker zich niet uitstrekt tot het gehele Kameroense grondgebied. Verzoeker wijst erop dat verweersters analyse van het alternatief van binnenlandse vlucht slechts zin heeft indien verzoekers vrees gegrond en actueel wordt geacht. Verzoeker is derhalve van mening dat het bestreden beslissing impliceert dat de verwerende partij zijn vrees gegrond en actueel acht.

Dat was ook de redenering die Uw Raad heeft gevolgd in zijn arrest van 18 december 2020, eveneens betreffende een Kameroense onderdaan:

[citaat RvV 28 december 2020, nr. 246 425]

Volgens verzoeker geldt dezelfde redenering naar analogie.

Zijn vrees moet daarom als gegrond en actueel worden beschouwd.

De bewijslast ligt dus bij de verwerende partij. Zij moet bewijzen dat de verzoeker een vestigingsalternatief heeft. Overeenkomstig artikel 48/5, § 3, van de wet van 15 december 1980.

Over vestigingsalternatieven en meer bepaald over de omkering van de bewijslast heeft Uw Raad in zijn arrest nr. 54.609 van 20 januari 2011 het volgende beslist:

[citaat voormeld arrest]

Dans un arrêt plus récent, Votre Conseil a précisé :

[citaat RvV 18 december 2020, nr. 246 425]

In casu onderzocht het CGVS in het bestreden besluit niet serieus of aan deze voorwaarden is voldaan.

Zoals uit de nota's van zijn persoonlijk onderhoud blijkt, leefde verzoeker in Douala in angst en moest hij zich voortdurend verbergen. Toen hij hierover door zijn raadsman werd ondervraagd, verklaarde verzoeker dat hij niet meer naar buiten durfde, vanwege de discriminatie waarvan hij het slachtoffer was en uit angst om te worden gearresteerd.

Nadat verzoeker Mutengene had verlaten, werd hij het slachtoffer van ernstige discriminaties in Douala. Hij werd door de bevolking als een Ambazoniaan beschouwd. Hij kon geen job vinden omwille van zijn afkomst uit de Engelstalige regio. Hij werd gedwongen om een ondermaatse huisvesting (appartement bestaande uit slechts een kamer voor vier mensen, geen tapwater) te huren omdat eigenaars aan "Ambazonians" weigerden te huren. Verzoeker werd dagelijks gediscrimineerd op straat. Mensen in Douala verhinderd hem water te halen. Toen hij probeerde zijn rechten op te eisen, dreigden ze de politie te bellen. Hij zou het slachtoffer zijn geworden van een willekeurige arrestatie, aangezien hij zich in Douala bevond en als Ambazoniaan werd beschouwd. Verzoeker durfde niet meer het appartement te verlaten. Hij bevond zich in zeer precare levensomstandigheden als direct gevolg van dit discriminatie.

Deze leefomstandigheden (hierboven beschreven) waren niet fatsoenlijk. Deze werden niet betwist door het CGVS.

Verzoeker kan niet gedwongen worden om zo te leven, op de loer en in angst. Dit schendt zijn grondrechten, met name zijn recht op een privé- en gezinsleven en op persoonlijke ontplooiing. Bijgevolg kan redelijkerwijs niet van hem worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft.

Er zij aan herinnerd dat indien verzoeker een dergelijke manier van leven heeft overleefd, aangezien zijn vlucht uit Kameroen niet onmiddellijk was, een dergelijke beslissing om te vluchten noodzakelijkerwijs een subjectief element bevat. Het is omdat een dergelijke manier van leven ondraaglijk is, dat het voor hem van levensbelang was Kameroen te verlaten. Het CGVS kan zich dus niet beroepen op de tijd die hij in Douala heeft doorgebracht om te concluderen dat hij daar veilig zou zijn. Het is daarom betreurenswaardig dat een dergelijk argument tegen hem wordt gebruikt.

Bovendien, sinds zijn vertrek uit Kameroen is de familie van verzoeker uit de flat in Douala gezet. Verzoeker zou dus op straat moeten slapen in geval van terugkeer naar Douala waar hij geen huis of appartement heeft. Zijn familie beschikt over geen enkele financiële middelen. In het verleden konden ze het huurloon betalen dankzij het verkoop van het huis van Mutengene. Nu is verzoeker hun enige bron van inkomsten.

Over de situatie van IDPs in Kameroen stelt OCHA:

[citaat OCHA, "Cameroon: Humanitarian Dashboard (January to June 2022)" van augustus 2022]

Gelet op deze gegevens zal verzoeker als ontheemde met zeer precare levensomstandigheden worden geconfronteerd indien hij naar Kameroen terugkeert.

Bovendien werd verzoeker reeds in het verleden het slachtoffer van discriminatie in Douala, omwille van het feit dat hij Engelstalig is. De realiteit van die feiten is bevestigd door de informatie die door het CGVS vermeld is in de bestreden beslissing hoewel minimaliseert het CGVS degene feiten:

[citaat bestreden beslissing]

Het kan niet van verzoeker verwacht worden dat hij in precare omstandigheden in de Franstalige regio zich vestigt.

Het is niet nodig te bewijzen dat de discriminatie systematisch is noch dat Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen systematisch vervolgd door de Kameroense overheid worden om het voor verzoeker onredelijk te achten zich in Douala of in Yaoundé te vestigen.

Ter herinnering bepaalt artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet:

[citaat artikel 48/5 §3 van de Vreemdelingenwet]

Gelet op het voorgaande menen wij niet dat redelijkerwijs van verzoeker kan worden verwacht dat hij zich vestigt in Douala, waar hij geen familie heeft, geen huisvesting, geen uitzicht op werk en waar hij het risico loopt te worden gediscrimineerd als Engelstalig.

Douala vormt geen redelijk of veilig vestigingsalternatief voor verzoeker.

In onderschikte orde, zou Uw raad niet overtuigd worden door de argumentatie van de verzoekende partij dient er te worden opgemerkt dat het COI-focusrapport waarop het CGVS zich uitsluitend baseert van 19 november 2021 dateert. Deze COI-focus is dus niet voldoende actueel.

In dit verband verwijzen wij naar de redenering in de uitspraak van Uw Raad nr. 174 506 van 12 september 2016 waarin wordt verwezen naar de rechtspraak van de Raad van State:

[citaat voormeld arrest]

Het rapport waarop de verwerende partij zich beroept, komt bijna een jaar voor de genomen beslissing. Het heeft betrekking op de periode oktober 2020 – 17 november 2021. Zij kan derhalve geen licht werpen op de situatie in oktober 2022.

De bestreden beslissing moet dus op zijn minst worden vernietigd, zodat de huidige situatie van IDPs kan worden onderzocht."

2.1.2. In een aanvullende nota van 5 juni 2023 brengt de commissaris-generaal de COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie” van 20 februari 2023 van Cedoca ter kennis.

2.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, derde lid, van de Richtlijn 2013/32/EU.

De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal. De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal een deugdelijk en zorgvuldig onderzoek heeft gevoerd, zoals dit trouwens blijkt uit de afdoende motivering die ingaat op alle voorgelegde en voorliggende elementen van het verzoek om internationale bescherming.

Waar verzoeker volhardt in zijn asielrelaas, benadrukt de Raad dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing *in concreto* dient te weerleggen. Aldus doet verzoeker geen afbreuk aan de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier: “Uit uw verklaringen blijkt vooreerst dat uw vader D.(...) P.(...) J.(...) in 2017-2018 een tweetal keren thuis te Mutengene door separatistische vechters/Ambazonia zou zijn benaderd, dit teneinde hem – net als andere Engelssprekende mannen op dat moment tewerkgesteld voor de Kameroense overheid - te laten stoppen om voor het “Douala City Council” en aldus voor de overheid te werken (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 16 juni 2022 p. 6 en p. 14-17, hierna genoemd cgvs p. 6 en p. 14-17). Uw vader zou vervolgens op 05 januari 2019 het leven hebben gelaten tijdens een gevecht aan de Tiko-Douala Road (in een deel van Likomba, aan de weg van Douala), tussen vermoedelijk de separatistische vechters en het leger, dit toen uw vader van zijn werk te Douala naar zijn woning in Mutengene onderweg zou zijn geweest (cgvs p. 14 en 18). U vertelde in dit kader nog dat uw vader zich op dat moment zou hebben verplaatst via het openbaar vervoer, in een auto/taxi (cgvs p. 18). U gevraagd wie er de auto van uw vader mogelijks zou hebben beschoten, namelijk de separatistische vechters, de overheid of nog iemand anders, gaf u aan dit niet te weten, zijn lichaam zou wel door mensen van het leger naar het mortuarium zijn gebracht (cgvs p. 18). U gevraagd of u aldus niet zou weten wie er uiteindelijk zou hebben geschoten, bevestigt u dit (cgvs p. 18). Gepolst of aldus ook evengoed het leger uw vader zou hebben kunnen beschoten, bevestigt u dit wederom (cgvs p. 18). U gevraagd wat de reden zou zijn waarom uw vader zou zijn beschoten, gaf u het volgende aan: “Zoals, ik kan dat niet echt zeggen. Eerst, iedereen in zuidwesten van Kameroen, je bent verdachte, je kan niet in actieve dienst van de overheid zijn en naar zuidwesten komen in het weekend waar er oorlog is. Langs de andere kant, je kan geen Engelssprekende zijn die voor de overheid werkt” (cgvs p. 18). Gevraagd of het een gerichte aanval of eerder toeval zou zijn geweest, luidde uw antwoord

als volgt: "We weten niet wie de schuld te geven, als we zeker waren dat het het leger was, misschien we proberen het doel te onderzoeken, misschien omdat hij een Engelssprekende Kameroener is, of separatisten omdat hij werkt voor de overheid, we zijn in een staat van verwarring" (cgvs p. 19). U zou ten slotte ook niet weten of er toen nog andere mensen om het leven zouden zijn gekomen (cgvs p. 18). Uit de door u afgelegde verklaringen blijkt aldus dat de omstandigheden waarbinnen uw vader zou zijn overleden onduidelijk zouden zijn, u zou immers niet weten of uw vader al dan niet doelgericht om het leven zou zijn gekomen tijdens een mogelijke schermutseling tussen de separatistische vechters en het Kameroense leger noch wie er uw vader in concreto dan wel zou hebben gedood, dit nadat hij reeds eerder een tweetal keren door de separatistische strijders/ Ambazonia bij hem thuis te Mutengene zou zijn benaderd teneinde zijn werk voor het "Douala City Council" stop te zetten. Er kan verder in dit kader nog worden opgemerkt dat u aan het overlijden van uw vader geen enkel persoonlijk risico op vervolging te Kameroen in uw hoofde had gekoppeld en u ook verder geen elementen aanhaalde die hiertoe anders zouden kunnen besluiten. Het door u toegevoegde "Death Certificate" op naam van uw vader D.(...) P.(...) J.(...) toont aan dat uw vader op 05 januari 2019 zou zijn overleden, wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken, doch weet verder de precieze omstandigheden van zijn overlijden niet te specificeren, laat staan dat dit weet te duiden om welke redenen u in dit kader mogelijks een vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade zou dienen te koesteren. Betreffende de twee foto's van het overleden lichaam van uw vader (cgvs p. 22), kan er dit kader worden opgemerkt dat uit deze foto's niet kan worden afgeleid dat deze man effectief uw vader zou zijn, doch er zoals reeds gesteld aan het overlijden van uw vader niet onmiddellijk wordt getwijfeld. De "Carte Professionnelle" op naam van uw vader toont dan weer louter aan dat uw vader bij het "Secrétariat Général" zou zijn tewerkgesteld geweest te Douala (cgvs p. 22). U voegt verder nog een foto toe van uw vader terwijl hij een medaille voor zijn actieve dienst in het "Douala City Council" wist te ontvangen, dit ergens rond het jaar 2010 (cgvs p. 22). Er kan in dit kader nog worden opgemerkt dat uw vader zijn tewerkstelling bij het Council te Douala niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken, doch dit verder bovenstaande bevinden niet weet om te buigen.

U gaf verder aan na de begrafenis van uw vader nog ongeveer een viertal maanden in Mutengene te zijn gebleven (cgvs p. 20). U zou toen aldaar meerdere keren door de overheid zijn gestopt zodat ze door uw telefoon zouden kunnen gaan teneinde een mogelijke link met Ambazonia vechters te kunnen traceren, u zou gelukkig niets hebben gehad in dit kader (cgvs p. 15 en 20). Ook zou uw identiteitskaart één maal door de Ambazonia vechters zijn doorgesneden, u zou toen op de grond zijn moeten gaan liggen, u zou evenwel niet door hen zijn geslagen (cgvs p. 15 en 20). Ambazonia zou immers hun eigen vlag hebben, op de Kameroense identiteitskaart zou het motto "Peace Work Fatherland" en de Kameroense vlag (groen, rood en geel) staan, volgens Ambazonia zouden dit motto en deze vlag van de Franstaligen zijn, dit terwijl Ambazonia zou stellen dat zij Engelstaligen zouden zijn (cgvs p. 15, 20 en 22). Hierdoor zouden ze dan ook de kleuren van de vlag en het motto eraf snijden (cgvs p. 22). Er zou toen ook zijn gesteld dat iedereen bij hen in de bossen zou dienen toe te treden en de wapens zou dienen op te nemen (cgvs p. 20). U gevraagd of u er toen andere problemen zou hebben gekend, ontkende u dit (cgvs p. 20). Gevraagd of u toen in Mutengene nog problemen zou hebben gekend met burgers, andere groepen, gaf u het volgende aan: "Nadat mijn vader stierf, moeder zei, één specifieke jongen is meerdere keren naar ons huis gekomen voor steun, een vechter, moeder moest steun geven, om eten te kopen, hij was in de bossen. Ze was bang, elke keer als hij kwam, ze kreeg de naam te horen hij is Ambazonia, zelfs in die situatie, je hebt angst" (cgvs p. 20). Uw moeder zei dan ook één keer 500 francs en één keer 1000 francs hebben gegeven (cgvs p. 20). Gepolst of u verder nog andere problemen toen in Mutengene zou hebben gekend, zoals met militairen, separatistische vechters, andere groepen, burgers, mensen, gaf u aan "neen dat is alles" (cgvs p. 20). U verwees verder enkel nog naar de toenmalige algemene en onveilige/onstabiele situatie te Mutengene: "Ja, ik was zeer onzeker, in die periode, de overheid zei separatistische vechters gaan naar Franse deel van Kameroen om verwoesting te creëren. Massa arrestaties van Engelssprekende mensen, Anglofonen in Franstalig deel Kameroon. Dus spanning, werken, geen veiligheid, je kan gestopt worden door Militairen, identiteitsdocument toont van zuidelijk deel. Ik had niemand, als ik gearresteerd was, ik kon de rest van mijn leven in de gevangenis zitten" (cgvs p. 20). U gevraagd naar de definitieve reden dat u zou hebben besloten om Mutengene te verlaten, luidde uw antwoord als volgt: "De druk was te veel, vader gestorven, we wisten niet door Ambazonia vechters of door het leger, regelmatig geweerschoten ook, het was onveilig voor ons, mijn jongere broer en ik gingen naar de bossen soms om te slapen, het was niet veilig daar, het leger ontdekte de vechters wonen daar, in de nacht, lokale mensen verstoppen zich in de bossen, als ze u vinden, het leger, je bent secessionist, je kan altijd gedood worden, het is niet veilig voor ons om thuis te zijn 's nachts en ook niet om in de bossen te zijn, moeder zei ook we moeten verhuizen samen, ze dreigen om u te laten toetreden, ze (cfr. Ambazonia) hebben jonge mannen nodig om de wapens op te nemen" (cgvs p. 20). U gevraagd of u ooit de vraag zou hebben gekregen om wapens op te nemen voor Ambazonia, behalve die ene keer toen uw identiteitskaart zou zijn doorgesneden, stelde u: "Dat was de keer dat ik de confrontatie had, daarna

algemene boodschappen, algemene communicatie alle jonge jongens make up your mind” (cgvs p. 20). Uit uw verklaringen blijkt aldus dat u, gedurende de viertal maanden dat u nog in Mutengene zou zijn gebleven, meerdere keren – net zoals andere Engelstalige Kameroeners - door de Kameroense overheid zou zijn gestopt zodat ze door uw telefoon zouden kunnen gaan teneinde een mogelijke link tussen u en de Ambazonia vechters te kunnen traceren, een link die zij naar uw mening overigens nooit zouden hebben gevonden. Verder zou ook uw identiteitskaart één maal door de Ambazonia vechters zijn doorgesneden gezien zij de Kameroense vlag (op deze identiteitskaart) niet zouden aanvaarden, er zou toen ook zijn gesteld dat iedereen bij hen in de bossen zou dienen toe te treden en de wapens zou dienen op te nemen, doch uit uw verklaringen blijkt dat hier verder nooit enig gevolg aan zou zijn gegeven en u nooit de wapens effectief voor de Ambazonia zou hebben opgenomen. U zou verder geen andere problemen hebben gekend in Mutengene, noch met militairen/ de Kameroense overheid, noch met separatistische vechters/Ambazonia, noch met andere groepen of burgers. U stelde enkel nog dat uw moeder tweemaal geld zou hebben betaald aan een Ambazonia vechter en u verwees nog naar de toenmalige algemene onstabiele situatie te Mutengene. Hieruit kan dan ook allesbehalve een persoonlijke en systematische vervolging door de Kameroense overheid en/ of de separatistische vechters/Ambazonia worden opgemaakt en u gaf geen redenen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten.”

Waar verzoeker stelt dat hij in Douala gediscrimineerd werd omwille van zijn afkomst uit de Engelstalige regio en hij zich hierdoor in precare levensomstandigheden bevond, wijst de Raad op de door de commissaris-generaal neergelegde landeninformatie waaruit blijkt dat Engelstalige IDP's problemen kunnen ondervinden vanwege de autoriteiten louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Uit het geheel van de informatie blijkt echter dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit dat zij Engelstalig zijn. De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier: “Eind 2019 zou u vervolgens met uw moeder en broer/zus naar Douala zijn getrokken (cgvs p. 20). U zou er ongeveer één jaar en enkele maanden zijn gebleven (cgvs p. 21). U verwees in dit kader naar uw levensomstandigheden aldaar, zo gaf u ondermeer aan er geen job te hebben gevonden en in een klein appartement te hebben gewoond (cgvs p. 21-22). Verder zou het leger regelmatig Anglofonen hebben gestopt teneinde hun telefoon te tonen, er zou ook een boodschap van het Ministerie van Defensie zijn geweest dat er een massa arrestatie van Anglofonen, vooral van jonge mannen, plaats zou vinden (cgvs p. 21). Ook zou je in Douala, indien je zou werken, gemarginaliseerd worden door de Franstaligen, er zou worden gesteld “des gens de Bamenda, Anglofools”, er zou altijd intimidatie zijn geweest (cgvs p. 22). U zou dan ook Douala uiteindelijk hebben verlaten om in Oekraïne te gaan studeren en uw vader zijn plaats te kunnen innemen om zodoende voor uw jongere broer en zus en uw moeder te kunnen zorgen (cgvs p. 22). Uit uw verklaringen blijkt aldus dat u voor wat betreft uw verblijf te Douala louter verwees naar uw algemene levensomstandigheden aldaar – namelijk dat u er geen job zou hebben gevonden en uw familie er slechts over een klein appartement zou hebben beschikt -, dat het leger regelmatig Anglofonen zou hebben gestopt teneinde hun telefoon te tonen, er mogelijks een massa arrestatie van Anglofonen zou gaan plaatsvinden en er tevens sprake zou zijn geweest van marginalisatie jegens de Anglofonen. U stelde ten slotte nog uiteindelijk Douala te hebben verlaten teneinde in Oekraïne te kunnen gaan studeren en de zorg over uw familie te kunnen overnemen. U besloot aldus om – met uw eigen Kameroens paspoort en een visum – in juni 2021 van Douala naar Oekraïne te reizen en er uw educatie verder te zetten aan de “Charkov State University of Food technology and Trade” (cgvs p. 15 en 23). U ging er naar school en u deed ook kleine jobs teneinde voor uw familie te kunnen zorgen (cgvs p. 15). Toen Charkov één van de hoofddoelwitten van Rusland werd tijdens de nog steeds woekerende oorlog tussen Oekraïne en Rusland, besloot u naar België te komen (cgvs p. 15). Hieruit blijkt dan ook dat u Douala – en per uitbreiding uw land Kameroen – op legale wijze met uw eigen Kameroens paspoort en een visum hebt verlaten gezien u in Oekraïne uw studies wou verder zetten teneinde uw familie te Kameroen een beter leven te kunnen schenken.

U ten slotte nog gevraagd om welke redenen u niet zou kunnen terugkeren naar Kameroen, gaf u het volgende aan: “Terugkeren naar Kameroen, ik vrees voor mijn leven, ik werd een paar keer bedreigd zoals ik uitlegde, opnieuw beginnen, is niet makkelijk voor me, mijn zieke moeder in dezelfde staat zien, dat is niet echt goede gedachte voor me. Waar ga ik van beginnen, één slaapkamer appartement of Mutengene waar we geen huis hebben, ik heb geen opties, waar van beginnen, ik ben in Douala opnieuw begonnen, in Oekraïne ook, van nul, terugkeren is geen optie, die jongens.... Geen andere optie dan wapens opnemen dan”. Gevraagd wat en wie u precies zou vrezen bij een terugkeer, luidde uw antwoord als volgt: “Kameroense leger, in Douala het is niet veilig, ik vrees hen. Ook, ik kan niet terug naar huis, Mutengene, waar ik opgroeide, ik heb er geen huis, dus dan op straat slapen, dat betekent geen andere optie dan naar de bossen en dat betekent wapens opnemen, vechten, de vijand die je niet weet. Helemaal opnieuw

beginnen, drie keer in een paar jaar, ik weet niet hoe het te beschrijven, door de vriendelijke aard waar we wonen van het rode kruis, ik was in België mezelf verloren, ik kon niet goed nadenken, kon niets doen, ze zijn heel vriendelijk, ik probeerde mezelf terug te winnen, verhuizen, is vragen om te sterven” (cgvs p. 23). U herhaalde aldus wederom wat u reeds eerder had vermeld, namelijk u verwees naar uw algehele levensomstandigheden te Kameroen – u zou geen huis meer hebben in Mutengene, slechts een klein appartement in Douala hebben en uw moeder zou ziek zijn -, u in Mutengene in de bossen de wapens zou moeten opnemen (cfr. door de secessionisten) en u het Kameroense leger zou vrezen en het in Douala niet veilig zou zijn. Zoals reeds eerder vermeld, wist u een persoonlijke en systematische vervolging in uw hoofde door het Kameroense leger en/of de separatistische strijders/Ambazonia niet aannemelijk te maken. Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat uw verwijzing naar het mogelijks moeten opnemen van wapens in de bossen in Mutengene, door de secessionisten, een hypothetische stelling betreft, u verklaarde immers nooit de wapens te Kameroen in dit kader te hebben moeten opnemen.”

De bestreden beslissing wordt aldus bijgetreden dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk weet te maken.

Bij een gebrek aan een verweer tegen de overige motieven van de commissaris-generaal, worden deze eveneens overgenomen door de Raad: *“De door u neergelegde “Acte de Mariage” d.d. 24 maart 2020 toont enkel aan dat u gehuwd bent met Mevrouw T.(...) M.(...) M.(...), wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken.*

De “Birth Certificate” op naam van uw vader D.(...) P.(...) J.(...), op naam van uw moeder K.(...) B.(...), op naam van uw zus D.(...) P.(...) S.(...) Y.(...), op naam van uw broer D.(...) M.(...) N.(...), op naam van uw echtgenote T.(...) M.(...) M.(...), op naam van uw zoontje D.(...) J.(...) P.(...) A.(...) en het “Marriage Certificate” op naam van uw beide ouders, bevatten persoonsgegevens van uw familieleden dewelke niet rechtstreeks op uzelf betrekking hebben noch ter discussie staan.

Omtrent het door u neergelegde “Success Testimonial – Bachelor of Technology in Crop Production” – d.d. 01 augustus 2018 kan er nog worden gesteld dat het lovenswaardig is dat u deze studies succesvol hebt afgerond in Bamenda, doch dit niets weet te veranderen aan bovenstaande motivering.

U voegt verder nog gewoon een foto van uw moeder, zich toen in Mutengene bevindend, toe (cgvs p. 22), wat niets weet bij te dragen tot onderhavige procedure, u gaf ook geen enkele reden aan waarom dit mogelijks wel het geval zou kunnen zijn.

Uw “Temporary Residence Permit” geldig van 23 juli 2021 tot 03 april 2022 toont enkel aan dat u in Oekraïne over een tijdelijk verblijfsdocument beschikte.”

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat verzoeker zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. De bestreden beslissing heeft verzoekers aangehaalde problemen terecht als onvoldoende zwaarwichtig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c)

van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

De commissaris-generaal overweegt in zijn bestreden beslissing vooreerst op goede gronden als volgt: *“Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus “Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire.” dd. 19 november 2021) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio’s North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.”* Deze informatie wordt bevestigd door de informatie van de COI Focus van 20 februari 2023, neergelegd door de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota van 5 juni 2023.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de commissaris-generaal terecht vast dat de verzoeker in Douala/Yaoundé, in het Franstalig gedeelte van Kameroen, over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat het Franstalige deel van Kameroen bereikbaar is via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidsvoorwaarde betreft, blijkt uit de beschikbare informatie dat de Franstalige regio van Kameroen niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio’s. Het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land is momenteel beperkt en niet veralgemeend, waardoor niet kan worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Evenmin blijkt uit de stukken van het rechtsplegingsdossier dat de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker van die aard zijn dat hij een groter risico loopt dan andere burgers in de stad Douala/Yaoundé om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Ook uit het verzoekschrift blijken geen persoonlijke omstandigheden die een hindernis zouden vormen in hoofde van verzoeker om zich te vestigen in Douala/Yaoundé.

De bestreden beslissing oordeelde op goede gronden het volgende:

“Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala/Yaoundé vestigt.

Vooreerst blijkt er uit uw verklaringen dat u, toen u na de begrafenis van uw vader nog een viertal maanden in Mutengene zou zijn blijven wonen, in deze periode eveneens naar Yaoundé en Douala zou zijn gereisd (cgvs p. 20). U zou ook op 24 maart 2020 te Douala (Bonaberi) zijn gehuwd met uw echtgenote T.(...) M.(...) M.(...) (cgvs p. 8). U zou verder ook in Douala (Makepe BM) hebben gewoond van eind 2019 tot juni 2021, meer bepaald één jaar en enkele maanden (cgvs p. 20, 21, 23). Ten slotte zou uw moeder nog steeds in Douala (Makepe BM) woonachtig zijn (cgvs p. 5-6). Hieruit blijkt dan ook dat u wel degelijk vertrouwd bent met de Franstalige regio te Kameroen (cfr. Douala en Yaoundé) en u zelfs gedurende een bepaalde periode (cfr. één jaar en enkele maanden) te Douala zou hebben gewoond. Men kan dan ook logischerwijze niet inzien waarom u zich niet in het Franstalige gedeelte zou kunnen vestigen en u haalt hiertoe ook geen gegronde redenen aan. U gevraagd om welke redenen u niet in Douala en per uitbreiding in Franstalig Kameroen zou kunnen wonen, gaf u het volgende aan: “Ok, eerst moeder en broer en zus wonen in vrees, tweede, ik heb geen garantie, ik kan niet bij mijn kind, vrouw, moeder, jongere zus wonen in een één kamer appartement dat ik betaalde, ik weet zelfs niet hoe ze nu overleven want ik zorgde voor hen. Hun enige hoop was mij. Terugkeren, het leger, ik zal door intimidatie moeten gaan, gaan ze me arresteren, mij een secessionistische vechter noemen ofzo, ik weet het niet, mijn leven loopt risico. In Yaoundé, in 2016, in de rechtbank, onschuldig of niet, dat gebeurde er” (cgvs p. 24). U verduidelikte voor wat betreft Yaoundé: “Mensen gearresteerd in Bamenda, zuidwesten, zuidelijke regio, naar Yaoundé, Kondengui gevangenis, sommigen niet veroordeeld, dus ze zijn er gewoon, niet wetend wanneer veroordeeld of het daar te kunnen verlaten, dat is mijn vrees. Van waar begin ik dan, als ik terugkeer, opnieuw beginnen, elk jaar, ik ben al twee keer opnieuw begonnen. Ik heb geen keuze. Dan internationale bescherming te vragen” (cgvs p. 24). Gepolst of dit alle redenen waren waarom u niet in Douala/Yaoundé en per uitbreiding het Franstalige deel zou kunnen wonen, stelde u: “Ja, geïntimideerd, zelfs in mijn buurt, des gens de Bamenda, Anglofools. Ga terug naar uw thuis, waar je vandaan komt, je hoort hier niet thuis, stel u voor je wandelt ergens en ze zeggen ga terug, niemand gaat u helpen, het is alsof je alleen op een

eiland woont precies” (cgvs p. 24). U verwijst aldus wederom louter naar uw algemene levensomstandigheden te Douala. Voor wat betreft de door u aangehaalde intimidatie en mogelijke arrestaties door het leger dewelke mensen als secessionistische vechters zouden benoemen, dit betreft louter een hypothetische vrees die nergens enige objectieve grond vindt. Er kan voor wat betreft de door u beweerde algemene marginalisatie en intimidatie door de Franstaligen jegens de Engelstaligen nog worden gesteld dat u niet aantoonst dat u louter omwille van discriminatoire redenen te Douala en/of Yaoundé en per uitbreiding Franstalig Kameroen een ernstige persoonlijke gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, noch haalde u gegronde elementen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten. Overigens blijkt uit objectieve informatie - toegevoegd aan het administratief dossier - dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Ten slotte blijkt ook overduidelijk uit uw verklaringen dat u eigenlijk Douala – met het vliegtuig op legale wijze met uw eigen paspoort en met een visum - heeft verlaten teneinde in Oekraïne te kunnen gaan studeren en uw familie te kunnen onderhouden (cgvs p. 22).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins aan dat u als hoog opgeleide man – die overigens eerder in het Franstalige gedeelte (cfr. Douala) zou hebben gewoond – zich onmogelijk in het Franstalige gedeelte te Kameroen zou kunnen vestigen.”

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. PEETERS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. PEETERS

S. VAN CAMP